

1. חגן חדד ת.ז. 25232059
2. אליעזר בנד, ת.ז. 050510379
3. אבישי מכלוף, ת.ז. 027388818
4. הילה פלדמן, ת.ז. 037355054
5. שלום רובין, ת.ז. 057335028
6. דוד בן אלי, ת.ז. 51368124
7. אביב רוף, ת.ז. 29534724
8. יאיר כהן, ת.ז. 22474183
9. אברהם חדד, ת.ז. 31557051
10. רפאל סאינה, ת.ז. 49297856
11. יהושע ברונשטיין, ת.ז. 50521392
12. אשר איטח, ת.ז. 77729135
13. אילן אביעד, ת.ז. 028102374

כולם באמצעות עוה"ד אמיתי אביעד (מ.ר. 34474) /א.ד.ד איטח /א.נ.שני איס

ממשרד אביעד, איטח ושות', משרד עוה"ד דין, הארבעה 21, תל אביב, 64739

טלפון: 03-6236130; פקס: 03-6850043

(להלן - "התובעים")

-ד.ד.-

ובעניין:

1. הפניקס חברה לביטוח בע"מ
מרחוב דרך השלום 53, גבעתיים 53454
טלפון: 03-7332222/2003; פקס: 03-5735252 /5151

2. מנורה מבטחים - חברה לביטוח בע"מ
מרחוב אלנבי 115, תל-אביב 65817
טלפון: 03-7107777; פקס: 03-7107788

3. כלל חברה לביטוח בע"מ
מרחוב דרך מנחם בגין 48, תל-אביב 66180
טלפון: 03-6387777; פקס: 03-6387676

4. הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ
מרחוב שנקר אריה 2, תל-אביב 68010
טלפון: 03-7962666; פקס: 03-5167731

5. איילון חברה לביטוח בע"מ
מרחוב אבא הלל סילבר 12, רמת גן 52008
טלפון: 03-7569090; פקס: 03-7569099

6. מגדל חברה לביטוח בע"מ
מרחוב היצירה 1, קרית אריה, פתח-תקווה 49512
טלפון: 03-9295050; פקס: 03-9201020

7. ישיר איי.די. איי חברה לביטוח בע"מ - ביטוח ישיר
מרחוב אפעל 35 פתח-תקווה 49511
טלפון: 03-5650957; פקס: 03-5611395

8. שומרה חברה לביטוח בע"מ
מרחוב הסיבים 23, פתח תקווה 49517
טלפון: 03-9251111; פקס: 03-9214620

9. הראל חברה לביטוח בע"מ
מרחוב דרך אבא הלל 3 - בית הראל - רמת-גן מיקוד 52522
טלפון: 03-7547777; פקס: 03-7547100

10. מ.מ.ס.י מועדון מכונות וסיירות בישראל ע"ר
מרחוב הרכבת 20, תל אביב 61360
טלפון: 03-5641122; 03-5641163

(להלן - "הנתבעות")

אומדן נזק לקבוצה: בגדר סמכות בית משפט המחוזי (מעל 2,500,000 ₪)

כתב תביעה

מוגש בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

1.1 בעניינו, מתקיימים הרציונל והמהות לפיהם ניתן וראוי לצרף את הנתבעות לתובענה אחת דנא - **וזאת כיוון שהשאלות בעובדת ובמשפט אשר נמצאות במחלוקת בכל העניינים המפורטים חוזרות על עצמן**. יתר על כן - הלכה ולמעשה עומדות למירור בהתייחס לכל הפוליסות נשוא הבקשה דנא, אותן שאלות משפטיות ועובדתיות - בין היתר, שאלת פרשנותן של הוראות הפוליסות בהתייחס לביטוח סוג מערכות השמע המותקנות ברכבים נשוא התביעה דנא, שאלת חוקיות גביית הפרמיות ואופן התנהלותן של הנתבעות בעת ההתקשרות עם התובעים. בית המשפט הנכבד יידרש ליתן בכל אחת מן התביעות-תשובות לשאלות הללו, ומתן גם תיגור גם הכרעה דומה - חובת הפיצוי/ההשבה החלה על כל אחד מהנתבעות כלפי חברי הקבוצה.

משכך, ועל מנת לייעל את בירור התביעות, להגיע לתוצאה צודקת ולמונע כפל התדיינות ופסיקות סותרות, הוגשה התביעה דנא במקשה אחת. דומה בחקשר זה, כי איחוד הדין וצירוף כל המתדיינים כבעלי דין, ימנע בזבוז זמן שיפוטי ויהא נכון (וראו) בנסיבות העניין.

1.2 עניינה של התביעה דנא אשר בצמוד לה מוגשת תביעה זו הינו, בין השאר (ובעיקר); **בהטעיה חמורה, באי גילוי ובהתעשרות של הנתבעות שלא כדין על חשבון מבוטחיהן**. זאת, באמצעות גביית תשלום פרמיה בגין כיסוי ביטוחי נוסף (ריידר) מפני גניבתה ו/או החלפתה של מערכת השמע האינטגראלית, במסגרת פוליסת ביטוח מקיף לרכב, אותו כרתו (וכודרות) הנתבעות עם כל אחד ואחד מבין יחיד הקבוצה. למעשה המדובר בגביית שווא, בגין מרכיב שבמועל לא נדרשות אלו לממשו ו/או שנדרשו לממשו בהיקף כה זניח, עד כי נראה שלא היה ועדיין ראוי לחייב בגינו סכום כלשהו ו/או סכום ביטוחי **השווה** לזה הנגבה מאת מי שאין מותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגראלית.

חמור מכך, הנתבעות כלל לא טרחו ליידע ו/או לגלות למבוטחיהן, כי ניתן ואף נכון להסיר מפוליסת הביטוח את הכיסוי הביטוחי של מערכת השמע האינטגראלית ובאמצעות כך להפחית את תשלום הפרמיה המשולמת בגינו לשווא כאמור. ובמה דברים אמורים:

1.2.1 הנתבעות 1-9 הינן חברות ביטוח, המנפיקות פוליסות ביטוח למבוטחיהן, בין היתר, פוליסות ביטוח מקיף לרכב (להלן - "**פוליסת הביטוח**"). פוליסת הביטוח המקיף אצל כלל הנתבעות בעניין דנא כללה כיסוי נוסף (ריידר) עבור ביטוח רכיב מערכת השמע המותקנת ברכב המבוטח. הנתבעות 10 מנפיקה פוליסת ביטוח למרכיב הריידר בלבד (לצד מרכיבים נוספים דוגמת שבר שמשות וכיוצא).

1.2.2 הולדתו של סעיף ביטוחי זה הינו בשנים עברו (עד סוף שנות ה-90 לערך), עת היו מותקנים בכלל הרכבים מערכות שמע אשר היו ניתנות להחלפה ו/או שליפה (בדור ה"מתקדם"), אשר היו ניתנות לגניבה. ואולם, במהלך השנים וכבר החל משנות האלפיים, החלו יצרני הרכב לייצר רכבים בהם מותקנות מערכות שמע מקוריות אינטגראליות, המתוברות לרכב בחיבור של קבע. בחלק ממכלול הקיים על לוח מחוונים אינטגרלי (Dashboards).

במצב דברים זה, גניבה של מערכת שמע אינטגראלית מעין זו הינה כה תריגה ונדירה עד כי יש לראותה ככזו שסיכויי גניבתה שואפים לאפס. למעשה, גניבת מערכת שמע מעין זו, תיעשה **בכל המקרים** בעת גניבת הרכב כמקשת אחת. במצב דברים זה, תכסה (קרוב לוודאי) פרמיית גניבת הרכב על גניבת מערכת השמע האינטגראלית.

זאת ואף זאת, אף אם אין הח"מ בגדר "מומתח" לדבר, הרי שאין ספק כי הזמן הדרוש לגנב בכדי לפרק את לוח המחוונים האינטגרלי (Dashboards) יחד עם כל מערכת השמע הינו ארוך בעשרות מונים על הזמן הדרוש לפירוק רדיו- דיסק מהסוג ה"ישן" אשר ניתן להוצאה שליפה. נטעים ונאמר: כי אף אם ימצא גנב כזה הרי שספק אם הוא יוכל למצוא "לקוחות" לשלל (המסורבל) שגנב. למותר לציין כי "הסלקת" לוח המחוונים מרגע הגניבה ועד למכירתו הינו לאין שיעור מסובך יותר ובשל כך הופך את העניין כולו לנדיר ובלתי רלוונטי.

יוצא, אפוא, כי חייב בתשלום פרמיה בגין ביטוח מפני גניבת מערכת השמע האינטגראלית הינו בלתי סביר בעליל, חוסר סבירות זה קם ומזדקר לוגם בשעה שסכום הביטוח אשר נגבה מאת מי מהתובעים (אשר ברכבם מותקנת מערכת שמע אינטגרלית) הינו שווה לזה הנגבה מאת מי שאין מותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית.

1.2.3 בענייננו, הטעו הנתבעות את התובעים ואת כל אחד ואחד מחברי הקבוצה, אם במעשה ואם במחדל, וזאת באמצעות גביית כספים לשווא ושלא כדין, עבור ביטוח מפני גניבתה ואו החלפתה של מערכת השמע האינטגראלית.

1.2.4 הנתבעות צריכות היו לשאול את המבוטח בקשר להימצאות מערכת שמע אינטגרלית ברכב המבוטח. הנתבעות צריכות היו לחסביר למבוטח אודות דמת הסיכון האמיתית הקיימת לגיבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי במקרה ומותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעות היו אמורות לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם לאינפורמציה שסופקו לו ולחפחית לחלוטין /או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הפרמיה נשוא הפוליסה במידה ומותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית. ואולם, זה פקטו, הנתבעות לא עשו דבר.

הנתבעות מעולם לא גילו /או יידעו את התובעים /או את כלל מבוטחיהן כי ניתן להסיר כיסוי ביטוחי זה ובאמצעות כך להפחית את תשלום הפרמיה המשולמת בגינן על ידי מבוטחיהן.

וידגש - הנתבעות, בחרו לעשות כן, בחוסר תום לב משוע ועוד ניצול חמור של חולשתם (הצרכנית) /או בורותם /או חוסר ניסיונם של מבוטחיהן, ומה שנים שהן גובות מאת מבוטחיהן תשלום פרמיה (כלתי סביר לחלוטין) לשווא, בגין כיסוי ביטוחי למערכות שמע אינטגרליות בסך המוערך על ידי התובעים כפזה שעומד על סך ממוצע של כ- 50 ₪.

1.2.5 במעשיהן מטעות הנתבעות את ציבור לקוחותיהן /או מבוטחיהן. הנתבעות מעולות ופוגעות בציבור מבוטחיהן ובהם התובעים. הנתבעות עושות עושר ולא במשפט, מפרות את חובת הגילוי וחובות חקוקות ונהוגות שלא בתום לב כלפי מבוטחיהן- הקבוצה המיוצגת, במסגרת כך, הסבו הנתבעות (ממשיכות מידי יום ביומו להסב) נזקים לחברי הקבוצה המיוצגת.

1.3 התובענה דנן מגשימה את כל תכליות ההליך הייצוגי, המוזכרות בסעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות; מימוש זכות הגישה לערכאות של כל אחד ואחד מבין חברי הקבוצה המיוצגת, אשר נזכח הנזק הקטן (יחסית) שנגרם לכל אחד ואחד מהם מתקשים לממש את זכותם זו; אכיפת הדין על הנתבעות ומתן סעד הולם לאלה שנפגעו מפעולותיהן /או מחלליהן של הנתבעות.

1.4 זאת ואף זו, סכום הישוב הנזק הנגרם לכל אחד מיחידו הקבוצה הינו חישוב אריתמטי פשוט ביותר. חישוב פשוט זה, יעניק במידי ובאופן פשוט ביותר את הנזק שנגרם לכל מבוטח. בהתאם להעתק פוליסות הביטוח שחנפיקו הנתבעות לתובעים, ניתן להבחין כי סך כלשהו אכן נגבה בפועל בגין הכיסוי הביטוחי כאמור. בהתאם לבדיקת שנערכו על ידי התובעים סך זה מוערך בכ- 50 ₪. ברי, כי חכפלת הערך כאמור, /או חכפלת הערך הנכון שייקבע בהתייחס למרכיב הסיכון המופחת (משאר בעלי הרכבים שאין מערכת אינטגרלית מותקנת ברכבם) שיש לייחס לחברי הקבוצה /או הערך הנכון לאחר גילוי פרטים ותנאים על ידי הנתבעות, במספר חברי הקבוצה המיוצגת הינו חישוב אריתמטי פשוט ביותר.

1.5 סכום הנזק הנמוך (יחסית) ואופן חישובו הפשוט הופכים אף הם את התובענה דנן לתובענה המתאימה באופן מובהק להתברר בדרך של תובענה ייצוגית. כך, כפי שנפסק מפני כבי השופטת לפלל בת.א. 1980/04 ענר ג' כלל חברה לביטוח בע"מ (ניתן ביום 12.7.2007), כדלקמן.

"אין מחלוקת כי אחת ממטרותיה של התובענה הייצוגית היא לאפשר לאותן תביעות קטנות שעוללות להימחק על הסף בבתי המשפט בהיותן De Minimis להתנהל בבתי המשפט. כמו כן, תובעים רבים יעדיפו לעיתים שלא לתבוע בשל הסכומים הנמוכים וכן יהיו כאלה שלא ירצו להתמודד עם תביעות בבית המשפט ולהשקיע בניהולן את המשאבים הדרושים."

כך גם נפסק מפני כבי השופטת לפלל בת.א. 1088/03, בש"א 2373/03 משעל נ' סהר ציון חברה לביטוח בע"מ (ניתן ביום 14.3.2005), כדלקמן.

"המאפיין את התביעה הייצוגית, בין היתר, הוא שבגלל חיות הסכום שייגיע בסופו של יום לכל אחד מהתובעים נמוך מאד, הם לא הגישו תביעה לבית המשפט והמתונו לתובע הייצוגי שהיה מוכן להקדיש מזמנו ומכסמו, לנהל תביעה מעון זו. (ר' רע"א 4556/94 טענת ואח' ג' א' וילברטץ ואח' פ"ד מט(5) 774, 784 ו-ס' גולדשטיין, תביעה-ייצוג-קבוצתית - מה ועל שום מה" משפטים ט' (תשל"ט) 416.

1.2.3 בענייננו, הסעו הנתבעות את התובעים ואת כל אחד ואחד מחברי הקבוצה, אם במעשה ואם במחדל, וזאת באמצעות גביית כספים לשווא ושלא כדין, עבור ביטוח מפני גניבתה ו/או החלפתה של מערכת השמע האינטגרלית.

1.2.4 הנתבעות צריכות היו לשאול את המבוטח בקשר להמצאות מערכת שמע אינטגרלית ברכב המבוטח. הנתבעות צריכות היו לחסביר למבוטח אודות דמת הסיכון האמיתית הקיימת לגניבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי במקרה ומותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעות היו אמורות לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם לאינפורמציה שסיפקו לו ולחפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הפרמיה נשוא הפוליסה במידה ומותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית. ואולם, זה פקטו, הנתבעות לא עשו דבר.

הנתבעות מעולם לא גילו ו/או יידעו את התובעים ו/או את כלל מבוטחיהן כי ניתן לחסיר כיסוי ביטוחי זה ובאמצעות כך להפחית את תשלום הפרמיה המשולמת בגיננו על ידי מבוטחיהן.

יודגש - הנתבעות, בחרו לעשות כן, בחוסר תום לב משוע ותוך ניצול חמור של חולשתם [הצרפנית] ו/או מרותם ו/או חוסר ניסיונם של מבוטחיהן, ומזה שנים שזו גובת מאת מבוטחיהן תשלום פרמיה (בלתי סביר לחלוטין) לשווא, בגין כיסוי ביטוחי למערכות שמע אינטגרליות בסך המוערך על ידי התובעים כלזה שעומד על סך ממוצע של כ- 50 ₪.

1.2.5 במעשיהן מטעות הנתבעות את ציבור לקוחותיהן ו/או מבוטחיהן. הנתבעות מעורלות ופוגעות בציבור מבוטחיהן ובחס התובעים. הנתבעות עושות עושר ולא במשפט, מפרות את חובת הגילוי וחובת חקיקות ונוהגות שלא בתום לב כלפי מבוטחיהן- הקבוצה המיוצגת. במסגרת כך, הסבו הנתבעות (וממשיכות מידי יום ביומו לתסב) נזקים לחברי הקבוצה המיוצגת.

1.3 התובענה דן מגשימה את כל תכליות ההליך הייצוגי, המוזכרות בסעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות. מימוש זכות הגישה לערכאות של כל אחד ואחד מבין חברי הקבוצה המיוצגת, אשר נוכח הנזק הקטן (יחסית) שנגרם לכל אחד ואחד מהם מתקשים לממש את זכותם זו, אכיפת הדין על הנתבעות ומתן סעד הולם לאלה שפגעו מפעולותיהן ו/או מחלדליהן של הנתבעות.

1.4 זאת ואף זו, סכום הישוב הנזק הנגרם לכל אחד מיחידו הקבוצה הינו חישוב אריתמטי פשוט ביותר. חישוב פשוט זה, יעניק במיידו ובאופן פשוט ביותר את הנזק שנגרם לכל מבוטח. בהתאם להענק פוליסות הביטוח שהנפיקו הנתבעות לתובעים, ניתן להבחין כי סך כלשהו אכן נגבה בפועל בגין הכיסוי הביטוחי כאמור. בהתאם לבדיקות שנערכו על ידי התובעים סך זה מוערך בכ- 50 ₪. בר, כי הכפלת הערך, כאמור, ו/או הכפלת הערך הנכון שייקבע בהתייחס למרכיב הסיכון המופחת (משאר בעלי הרכבים שאין מערכת אינטגרלית מותקנת ברכבם) שיש לייחס לחברי הקבוצה ו/או הערך הנכון לאחר גילוי פרטים ותנאים על ידי הנתבעות, במספר חברי הקבוצה המיוצגת הינו חישוב אריתמטי פשוט ביותר.

1.5 סכום הנזק הנמוך (יחסית) ואופן חישובו הפשוט הופכים אף הם את התובענה דנו לתובענה המתאימה באופן מובהק להתברר בדרך של תובענה ייצוגית. כך כפי שנפסק מפי כב' השופטת פלפל בת.א. 1980/04 ענר נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (ניתן ביים 12.7.2007), כדלקמן:

"אין מחלוקת כי אחת ממטרותיה של התובענה הייצוגית היא לאפשר לאותן תביעות קטנות שעולות להימחק על הסף בבתי המשפט בהיותן De Minimis להתנהל בבתי המשפט. כמו כן, תובעים רבים יעדיפו לעיתים שלא לתבוע בשל הסכומים הנמוכים וכן יהיו כאלה שלא ירצו להתמודד עם תביעות בבית המשפט ולחשקיע בניהולן את המשאבים הדרושים."

כך גם נפסק מפי כב' השופטת פלפל בת.א. 1088/03, בש"א 2373/03 משעול נ' סהר ציון חברה לביטוח בע"מ (ניתן ביים 14.3.2005), כדלקמן:

"המאפיין את התביעה הייצוגית בין היתר, הוא שבגלל היות הסכום שיוגע בסופו של יום לכל אחד מהתובעים נמוך מאד, הם לא הגישו תביעה לבית המשפט, והמתינו לתובע הייצוגי שהיה מוכן להקדיש מזמנו ומכספו, לנהל תביעה מעין זו. (נ' רע"א 4556/94 טצת ואח' נ' א' זילברשץ ואח', פ"ד מט(5) 774, 784 ו-ס' מולדשטיין, תביעה-ייצוג-קבוצתית - מה ועל שום מה? משפטים ט' (תשל"ט) 416.)"

זדאן גם ס. גולדשטיין וט. פישר, אייחסי הגומלין בין תביעות המגנות לתובעות ייצוגיות, חיבטים בסדרי דין, משפטים ל"ד (תשס"ד) 21;

- 1.6 הצלחתן של התובענה ובקשה זו, תוכל גם להביא להרתעתן של התובעות מלהמשיך ולהפר את החובות החלות עליהן, לדייק בפרטי פוליסות הביטוח המפורסמים על ידן [בתחומים רבים ומגוונים] ובפרט במסגרת פוליסות ביטוח מקיף לרכב, ולהביא בנוסף לשיפור בכל הנוגע לשמירה ממשית על זכויותיהם של המבוטחים בישראל.
- 1.7 בבקשה זו להלן נראה כי התובענה ממלאת אחר כל התנאים הנדרשים על פי חוק תובענות ייצוגיות, לצורך הגשתה כייצוגית.
- 1.8 לאור האמור לעיל והמפורט בבקשה זו להלן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הבקשה דנן ולאשר את התובענה כייצוגית.

הצדדים

2.1 התובעים

2.1.1 התובע מס' 1

התובע מס' 1, מר חנן חדד, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 1 רכש מאת התובעת מס' 1, 2 פוליסות ביטוח ל- 2 רכבים שבעלותן:

2.1.1.1 פוליסה אחת שמספרה 06/19/21/056437, הינה לתקופה שמיום 5.11.2006 ועד יום 31.10.2007, לגבי רכב מדגם וולבו S-60 T-5, שייך 2001 [מצ"ב כנספח "1"]

2.1.1.2 פוליסת ביטוח שנייה שמספרה 06/19/21/003537, לתקופה שמיום 1.7.2006 ועד ליום 30.6.2007 ולתקופה שמיום 1.7.2007 ועד ליום 30.6.2008 (07/19/21/003537), לגבי רכב מדגם וולבו S-40, שייך 2002 [מצ"ב כנספח "2"]

כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחזונים של רכביו של התובע מס' 1, הרי שבשני רכביו של התובע מס' 1, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "3"]. התובע מס' 1 שילם לתובעת מס' 1, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על התובעת מס' 1, סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.2 התובע מס' 2

התובע מס' 2, מר אליעזר בנד, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 2 רכש מאת התובעת מס' 2, פוליסת ביטוח שמספרה 00-33-362768-07-8, לתקופה שמיום 8.5.2007 ועד יום 30.4.2008, לגבי רכב מדגם טויוטא קורולה החדשה סאן, שייך 2008 [מצ"ב כנספח "4"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחזונים של רכבו של התובע מס' 2, הרי שברכבו של התובע מס' 2, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "5"]

התובע מס' 2 שילם לתובעת מס' 2, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על התובעת מס' 2 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.3 התובע מס' 3

התובע מס' 3, מר אבישי מכלוף, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 3 רכש מאת הנתבעת מס' 2, פוליסת ביטוח שמספרה 67-33-002597-07-6, לתקופה שמיום 19.11.2007 ועד יום 31.10.2008, לגבי רכב מדגם וולבו אר-60 אס; ש"י 2006 [מצ"ב כנספח "6"]:

כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבו של התובע מס' 3, הרי שברכבו של התובע מס' 3, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית מקורית [מצ"ב כנספח "7"]. התובע מס' 3 שילם לנתבעת מס' 2, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגרלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 2 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגרלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.4 התובעת מס' 4

התובעת מס' 4, גבי הילה פלדמן, הינה תושבת ואזרחית ישראל.

התובעת מס' 4 רכשה מאת הנתבעת מס' 2, פוליסת ביטוח שמספרה 00-33-00-5-162312-07, לתקופה שמיום 1.6.2007 ועד יום 31.5.2008, לגבי רכב מדגם טויוטה ראב 4 אוטו; ש"י 2007 [מצ"ב כנספח "8"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבה של התובעת מס' 4, הרי שברכבה של התובעת מס' 4, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית מקורית [מצ"ב כנספח "9"]. התובעת מס' 4 שילמה לנתבעת מס' 2, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגרלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובעת לא הוטל על הנתבעת מס' 2, סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגרלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.5 התובע מס' 5

התובע מס' 5, מר שלום רובין, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 5 רכש מאת הנתבעת מס' 3, פוליסת ביטוח שמספרה 7-15729298-00, לתקופה שמיום 1.9.2007 ועד יום 31.8.2008, לגבי רכב מדגם קרייזלר קרוז פי.טי מפואר לימיטד; ש"י 2006 [מצ"ב כנספח "10"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבו של התובע מס' 5, הרי שברכבו של התובע מס' 5, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית מקורית [מצ"ב כנספח "11"]. התובע מס' 5 שילם לנתבעת מס' 3, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגרלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 3 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגרלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.6 התובע מס' 6

התובע מס' 6, מר דוד בן אלי, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 6 רכש מאת הנתבעת מס' 10, מנוי לחבילה (חיצונית) לכיסוי ביטוחי של ארבעה מרכיבים: שרתי רכב וגרירה, רכב חלופי, שמשות ורדיו, לתקופה שמיום 1.10.2007 ועד יום 30.9.2008, לגבי רכב מדגם פולקסוואגן פאסט; ש"י 2006 [מצ"ב כנספח "12"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבו של התובע מס' 10, הרי שברכבו של התובע מס' 6, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית מקורית [מצ"ב כנספח "13"].

התובע מס' 6 שילם לנתבעת מס' 10, דמי מנוי עבור כיסוי ביטוחי למערכת השמע האינטגרלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם המנוי מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 10 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגרלית.

2.1.7 התובע מס' 7

התובע מס' 7, מר אביב רוף, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 7 רכש מאת הנתבעת מס' 3, פוליסת ביטוח שמספרה 8-24169684-00, לתקופה שמיום 1.1.2008 ועד יום 31.12.2008, לגבי רכב מדגם פורד מונדאו, ש"י 2006 [מצ"ב כנספח "14"].

כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוונים של רכבו של התובע מס' 7, הרי שברכבו של התובע מס' 7, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "15"]. התובע מס' 7 שילם לנתבעת מס' 3, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 3 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

התובע מס' 7 רכש בנוסף מאת הנתבעת מס' 5, פוליסת ביטוח שמספרה 2-64-187756/07 א, לתקופה שמיום 8.7.2007 ועד יום 29.2.2008, לגבי רכב מדגם טויוטה קורולה החדשה סאן אוטי, ש"י 2008 [מצ"ב כנספח "16"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוונים של רכבו של התובע מס' 7, הרי שברכבו של התובע מס' 7, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "17"]. התובע מס' 7 שילם לנתבעת מס' 5, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 5 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

התובע מס' 8

2.1.8

התובע מס' 8, מר יאיר כהן, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 8 רכש מאת הנתבעת מס' 9, פוליסת ביטוח שמספרה 5030231330/08, לתקופה שמיום 1.1.2008 ועד יום 31.12.2008, לגבי רכב מדגם מרצדס 350, קופה, ש"י 2007 [מצ"ב כנספח "18"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוונים של רכבו של התובע מס' 8, הרי שברכבו של התובע מס' 8, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "19"]. התובע מס' 8 שילם לנתבעת מס' 9, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 9 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

התובע מס' 8 רכש בנוסף מאת הנתבעת מס' 4, פוליסת ביטוח שמספרה 74626698/07, לתקופה שמיום 1.1.2007 ועד יום 31.12.2007, לגבי רכב מדגם ב.מ.וו 730 איי אוטי, ש"י 2007 [מצ"ב כנספח "20"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוונים של רכבו של התובע מס' 8, הרי שברכבו של התובע מס' 8, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "21"]. התובע מס' 8 שילם לנתבעת מס' 1, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 4 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

התובע מס' 9

2.1.9

התובע מס' 9, מר אברהם חדד, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מס' 9 רכש מאת הנתבעת מס' 4, פוליסת ביטוח שמספרה 74447456/07, לתקופה שמיום 1.1.2007 ועד יום 31.12.2007, לגבי רכב מדגם מרצדס S 350, ש"י 2004 [מצ"ב כנספח "22"].

כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוונים של רכבו של התובע מס' 9, הרי שברכבו של התובע מס' 9, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "23"]. התובע מס' 9 שילם לנתבעת מס' 4, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מס' 4 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

התובע מסי' 9 רכש בנוסף מאת הנתבעת מסי' 1, פוליסת ביטוח שמספרה 07/81/20/327098, לתקופה שמיום 18.11.2007 ועד יום 30.11.2008, לגבי רכב מדגם טויוטה לאנד קרוזר ארוך LOXURY דזל אוטי, שיי' 2008 [מצ"ב כנספח "24"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבו של התובע מסי' 9, הרי שברכבו של התובע מסי' 9, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "25"]. התובע מסי' 9 שילם לנתבעת מסי' 1, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מסי' 1 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.10. התובע מסי' 10

התובע מסי' 10, מר רפאל סאינה, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מסי' 10 רכש מאת הנתבעת מסי' 6, פוליסת ביטוח שמספרה א/253441445/08, לתקופה שמיום 1.1.2008 ועד יום 31.12.2008, לגבי רכב מדגם פאסאט TDI, שיי' 2006 [מצ"ב כנספח "26"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבו של התובע מסי' 10, הרי שברכבו של התובע מסי' 10, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "27"]. התובע מסי' 10 שילם לנתבעת מסי' 6, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מסי' 6 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.11. התובע מסי' 11

התובע מסי' 11, מר יהושע ברונשטיין, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מסי' 11 רכש מאת הנתבעת מסי' 8, פוליסת ביטוח שמספרה 7301055216/07 לתקופה שמיום 19.8.2007 ועד יום 31.3.2008, לגבי רכב מדגם טויוטה קורולה החדשה סאן, שיי' 2008 [מצ"ב כנספח "28"]. כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבו של התובע מסי' 11, הרי שברכבו של התובע מסי' 11, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "29"]. התובע מסי' 11 שילם לנתבעת מסי' 8, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מסי' 8 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.12. התובע מסי' 12

התובע מסי' 12, מר אשר איטת, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מסי' 12 רכש מאת הנתבעת מסי' 1, פוליסת ביטוח שמספרה 07/39/40/010449, לתקופה שמיום 23.8.2007 ועד יום 31.8.2008, לגבי רכב מדגם הונדה סיוויק, שיי' 2007 [מצ"ב כנספח "30"].

כפי שניתן להתרשם מתצלומים של לוח המחוננים של רכבו של התובע מסי' 12, הרי שברכבו של התובע מסי' 12, מותקנת מערכת שמע אינטגראלית מקורית [מצ"ב כנספח "31"]. התובע מסי' 12 שילם לנתבעת מסי' 1, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגראלית וזאת שעה שבזמן כריתת הסכם הביטוח מול התובע לא הוטל על הנתבעת מסי' 1 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגראלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

2.1.13. התובע מסי' 13

התובע מסי' 13, מר אילן אביעד, הנו תושב ואזרח ישראל.

התובע מסי' 13 רכש מאת הנתבעת מסי' 7, פוליסת ביטוח שמספרה 155590803, לתקופה שמיום 1.9.2007 ועד יום 31.8.2008, לגבי רכב מדגם סיאט ליאון 100 כס SIGNO/STELA, שיי' 2002 [מצ"ב כנספח "32"]. התובע מסי' 13 שילם לנתבעת

מס' 7, פרמיה עבור ביטוח למערכת השמע האינטגרלית וזאת שעת שבזמן כריתת הסכסוך הביטוח מול התובע לא הוטל על התובעת מס' 7 סיכון ממשי בגין גניבת מערכת השמע האינטגרלית אשר נדרש ביטוח כאמור.

	2.2	הנתבעות
2.2.1		הנתבעת מס' 1 , הפניקס חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבם של התובעים מס' 1, 9 ו-12. הנתבעת מס' 1 גבתה מאת התובעים מס' 1, 9 ו-12, פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבם של התובעים מס' 1, 9 ו-12, שלא כדין.
2.2.2		הנתבעת מס' 2 , מנורה מבטחים – חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבם של התובעים מס' 2-4. הנתבעת מס' 2 גבתה מאת התובעים מס' 2-4 פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבם של התובעים מס' 2-4, שלא כדין.
2.2.3		הנתבעת מס' 3 , כלל חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבם של התובעים מס' 5-7. הנתבעת מס' 3 גבתה מאת התובעים מס' 5-7 פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבם של התובעים מס' 5-7 שלא כדין.
2.2.4		הנתבעת מס' 4 , הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבם של התובעים מס' 8 ו-9. הנתבעת מס' 4 גבתה מאת התובעים מס' 8 ו-9, פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבם של התובעים מס' 8 ו-9 שלא כדין.
2.2.5		הנתבעת מס' 5 , איילון חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבו של התובע מס' 7. הנתבעת מס' 5 גבתה מאת התובע מס' 7 פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבו של התובע מס' 7 שלא כדין.
2.2.6		הנתבעת מס' 6 , מגדל חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבו של התובע מס' 10. הנתבעת מס' 6 גבתה מאת התובע מס' 10 פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבו של התובע מס' 10 שלא כדין.
2.2.7		הנתבעת מס' 7 , ישיר איי.די.איי חברה לביטוח בע"מ – ביטוח ישיר, מבטחת את רכבו של התובע מס' 13. הנתבעת מס' 7 גבתה מאת התובע מס' 13 פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבו של התובע מס' 13 שלא כדין.
2.2.8		הנתבעת מס' 8 , שומרה חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבו של התובע מס' 11. הנתבעת מס' 8 גבתה מאת התובע מס' 11 פרמיה בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבו של התובע מס' 11 שלא כדין.
2.2.9		הנתבעת מס' 9 , תראל חברה לביטוח בע"מ, מבטחת את רכבו של התובע מס' 8. הנתבעת מס' 9 גבתה מאת התובע מס' 8 פרמיה בגין רכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבו של התובע מס' 8 שלא כדין.
2.2.10		הנתבעת מס' 10 , מ.מ.ס.י מועדון מכונות וסיירות בישראל ע"ר, מפרת לתובע מס' 14 מנוי בחבילה חיצונית לכיסוי ביטוחי של ארבעה רכיבים: שרונה רכב וגריחה, רכב חלופי, שמשות ורדיו. הנתבעת מס' 10 גבתה מאת התובע מס' 14 דמי מנוי בגין מרכיב מערכת השמע האינטגרלית המותקנת ברכבו של התובע מס' 14 שלא כדין.

3 הפרק העובדתי - מעשיהן ו/או מחדליהן של הנתבעות המקימים את עילות התביעה כנגדן

3.1	בחתימת התובע מס' 1 – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 1 מיום 5.11.2006, מיום 1.7.2007 ומיום 1.7.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 30.6.2008 מעלה, כי פוליסת הביטוח של התובע מס' 1 כוללת חבילה לכיסוי ביטוחי של ארבעה מרכיבים: ביטוח גריחה, רכב חלופי, שבר שמשות ורכיב של "רדיו חזק". בגין חבילה זו שילם התובע מס' 1 לנתבעת מס' 1, במסגרת פוליסת הביטוח, את הפרמיות הבאות, כמפורט כדלקמן:
3.1.1	במסגרת פוליסת הביטוח מיום 5.11.2006, שילם התובע מס' 1, פרמיה בסך של ₪ 437 .
3.1.2	במסגרת פוליסת הביטוח מיום 1.7.2006, שילם התובע מס' 1, פרמיה בסך של ₪ 435 .

3.1.3. במסגרת פוליסת הביטוח מיום 1.7.2007, שילם התובע מס' 1, פרמיה בסך של ₪ 395.

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 1 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית הנתבעת מס' 1 הטעתה את התובע מס' 1. הנתבעת מס' 1 לא הסבירה לתובע מס' 1 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 1 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם ולתפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה ואולם, דה פקטו, הנתבעת מס' 1 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 1 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 1, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 1 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 1.

3.2. בהתייחס לתובע מס' 2 – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 2 מיום 8.5.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 30.4.2008 מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע 2, כוללת תשלום פרמיה בגין מרכיב של "מכשיר רדיו דיסק חלופי עפ"י תנאי כתב שירות של רשת פוינטר מבית שגריר".

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 2 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית הנתבעת מס' 2 הטעתה את התובע מס' 2. הנתבעת מס' 2 לא הסבירה לתובע מס' 2 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 2 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם ולתפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה ואולם, דה פקטו, הנתבעת מס' 2 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 2 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 2, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 2 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 2.

3.3. בהתייחס לתובע מס' 3 – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 3 מיום 19.11.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.10.2008 מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע מס' 3, כוללת מרכיב תשלום פרמיה בגין מרכיב של "מכשיר רדיו דיסק חלופי עפ"י תנאי כתב שירות של רשת פוינטר מבית שגריר". עוד עולה, כפי הנראה, כי בגין רכיב זה שילם התובע מס' 3 לנתבעת מס' 2, פרמיה בסך של ₪ 20.

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 3 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית הנתבעת מס' 2 הטעתה את התובע מס' 3. הנתבעת מס' 2 לא הסבירה לתובע מס' 3 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 2 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם ולתפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה ואולם, דה פקטו, הנתבעת מס' 2 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 3 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 3, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 2 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 3.

3.4. בהתייחס לתובע מס' 4 – עיון בפוליסות הביטוח של התובע מס' 4 מיום 1.6.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.5.2008 מעלה, כי פוליסות הביטוח של התובע מס' 4, כוללת תשלום פרמיה בגין המרכיב של "מכשיר רדיו דיסק חלופי עפ"י תנאי כתב שירות של רשת פוינטר מבית שגריר".

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 4 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית הנתבעת מס' 2 הטעתה את התובע מס' 4. הנתבעת מס' 2 לא הסבירה לתובע מס' 4 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 2 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם ולתפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה.

ואולם, דה פקטו, הנתבעת מס' 2 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 4 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב

המבוטח על ידי התובעת מס' 4, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 2 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובעת מס' 4.

3.5 **בהתייחס לתובע מס' 5** – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 5 מיום 1.9.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.8.2008 מעלה, כי פוליסת הביטוח של התובע מס' 5 כוללת תשלום פרמיה בגין מרכיב של "ביטוח מערכות קול ושמע".

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 5 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעת מס' 3 הטעתה את התובע מס' 5. הנתבעת מס' 3 לא הסבירה לתובע מס' 5 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגניבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 3 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם **ולתפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית** את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה. ואולם, זה פקטור, הנתבעת מס' 3 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 5 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 5, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 3 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 5.

3.6 **בהתייחס לתובע מס' 6** – עיון בכתב המנוי של התובע מס' 6 מיום 1.10.2007 אשר הינו בתוקף עד ליום 30.9.2008, מעלה כי התובע מס' 6 שילם לנתבעת מס' 10, בגין חבילת המנוי כאמור, פרמיה בסך של 150 ₪.

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 6 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעת מס' 10 הטעתה את התובע מס' 6. הנתבעת מס' 10 לא הסבירה לתובע מס' 6 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגניבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 1 הייתה אמורה לערוך את חבילת המנוי בהתאם **ולתפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית** את מחיר תשלום הרייזר נשוא המנוי. ואולם, זה פקטור, הנתבעת מס' 10 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 6 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך מתאיין הצורך בגביית רכיב הרדיו במסגרת חבילת המנוי כאמור. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 6, בו מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 10 שלא כדין עת גבתה את התשלום נשוא רכיב הרדיו כאמור.

3.7 **בהתייחס לתובע מס' 7** – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 7 מיום 1.1.2008 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.12.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע מס' 7 כוללת תשלום פרמיה בגין מרכיב של "ביטוח מערכות קול ושמע". כפי שהובהר ויובהר להלן, נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 7, בו מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 3 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 7.

כמו כן, עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 7 מיום 8.7.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 29.2.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע מס' 7 כוללת תשלום פרמיה בגין מרכיב של "ביטוח למערכת קולי". כפי שהובהר ויובהר להלן, נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 7, בו מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 5 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 7.

בדגמים הספציפיים של הרכבים המבוטחים על ידי התובע מס' 7 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעות מס' 3 ו-5 הטעו את התובע מס' 7. הנתבעות מס' 3 ו-5 לא הסבירו לתובע מס' 7 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגניבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעות מס' 3 ו-5 היו אמורות לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם **ולתפחית לחלוטין ו/או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית** את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה. ואולם, זה פקטור, הנתבעות מס' 3 ו-5 לא עשו דבר בהקשר זה. התובע מס' 7 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכבים הספציפיים, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגמים הספציפיים של הרכבים המבוטחים על ידי התובע מס' 7, בהם מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלו הנתבעות מס' 3 ו-5 שלא כדין עת גבו את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 7.

3.8 **בהתייחס לתובע מס' 8** – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 8 מיום 1.1.2008 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.12.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע מס' 8 כוללת תשלום פרמיה בגין מרכיב של "רדיו טייפ/רדיו דיסק".

כמו כן, עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 8 מיום 1.1.2007 אשר הייתה בתוקף עד ליום 31.12.2007, מעלה כי פוליסת הביטוח של כוללת הבילה "יהלום" – הבילת הטבות לרכב", בגין כיסוי ביטוחי של שירותי גרירה וחילוץ, כיסוי רכב שמשות ורכיב של "רדיו חלופי" כפי שנחזה מהפוליסה, הרי שבגין הבילה זו שילם התובע מס' 8 למשיבה מס' 4 במסגרת פוליסת הביטוח, פרמיה בסך של 265 ₪. כפי שהובהר ויובהר להלן, נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 8, בו מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 4 שלא כדין עת גבתה במסגרת פוליסת הביטוח והחבילה הנ"ל, פרמיה בגין הכיסוי הביטוחי של רכיב "רדיו חלופי".

בדגמים הספציפיים של הרכבים המבוטחים על ידי התובע מס' 8 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעות מס' 4 ו-9 הטענו את התובע מס' 8. הנתבעות מס' 4 ו-9 לא הסבירו לתובע מס' 8 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעות מס' 4 ו-9 היו אמורות לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם ולתפחית לחלוטין ואו באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה. ואולם, דה פקטו, הנתבעות מס' 4 ו-9 לא עשו דבר בהקשר זה. התובע מס' 8 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכבים הספציפיים, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגמים הספציפיים של הרכבים המבוטחים על ידי התובע מס' 8, בהם מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלו הנתבעות מס' 4 ו-9 שלא כדין עת גבו את הפרמיה האמורה בגין רכביו של התובע מס' 8.

3.9. בהתייחס לתובע מס' 9 – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 9 מיום 1.1.2007 אשר הייתה בתוקף עד ליום 31.12.2007, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע 9 כוללת הבילה "אודס – הבילת הטבות לרכב", בגין כיסוי ביטוחי של שירותי גרירה וחילוץ, כיסוי רכב שמשות ורכיב של "רדיו חלופי". כפי שנחזה מהפוליסה, הרי שבגין הבילה זו שילם התובע מס' 9 למשיבה מס' 4 במסגרת פוליסת הביטוח, פרמיה בסך של 210 ₪.

כמו כן, עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 9 מיום 18.11.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 30.11.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע מס' 9 כוללת הבילה לכיסוי ביטוחי של ארבעת מרכיבים: ביטוח גרירה, רכב חלופי, שבר שמשות ורכיב של "רדיו חזק". כפי שנחזה מהפוליסה, הרי שבגין הבילה זו, שילם התובע מס' 9 למשיבה מס' 1, פרמיה בסך של 493 ₪. כפי שהובהר ויובהר להלן, נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 9, בו מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 1 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 9.

בדגמים הספציפיים של הרכבים המבוטחים על ידי התובע מס' 9 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעות מס' 1 ו-4 הטענו את התובע מס' 9. הנתבעות מס' 1 ו-4 לא הסבירו לתובע מס' 9 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעות מס' 1 ו-4 היו אמורות לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם ולתפחית לחלוטין ואו באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה. ואולם, דה פקטו, הנתבעות מס' 1 ו-4 לא עשו דבר בהקשר זה. התובע מס' 9 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכבים הספציפיים, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגמים הספציפיים של הרכבים המבוטחים על ידי התובע מס' 9, בהם מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלו הנתבעות מס' 1 ו-4 שלא כדין עת גבו את הפרמיה האמורה בגין רכביו של התובע מס' 9.

3.10. בהתייחס לתובע מס' 10 – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 10 מיום 1.1.2008 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.12.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע 10 כוללת תשלום פרמיה בגין כיסוי ביטוחי של רדיו טייפ/רדיו דיסק חלופיים.

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 10 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעת מס' 6 הטעתה את התובע מס' 10. הנתבעת מס' 6 לא הסבירה לתובע מס' 10 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 6 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם ולתפחית לחלוטין ואו באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה. ואולם, דה פקטו, הנתבעת מס' 6 לא עשתה דבר בהקשר זה.

התובע מס' 10 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה.

נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 10, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 6 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 10.

3.11 **בהתייחס לתובע מס' 11** – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 11 מיום 19.8.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.3.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע 11 כוללת תשלום פרמיה בגין רכיב של רדיו דיסק.

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 11 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית הנתבעת מס' 8 הטעתה את התובע מס' 11. הנתבעת מס' 8 לא הסבירה לתובע מס' 11 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 8 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם **ולתפחית לחלוטין /או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית** את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה ואולם, זה פקטור הנתבעת מס' 8 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 11 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 8, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 8 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 11.

3.12 **בהתייחס לתובע מס' 12** – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 12 מיום 23.8.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.8.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע 12 כוללת תבילה לכיסוי ביטוחי של ארבעה מרכיבים: שבר שמשות, שרתי ליד, וגריה, רכב חלופי ורכיב של "רדיו חזק".

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 12 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית הנתבעת מס' 1 הטעתה את התובע מס' 12. הנתבעת מס' 1 לא הסבירה לתובע מס' 12 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 1 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם **ולתפחית לחלוטין /או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית** את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה ואולם, זה פקטור הנתבעת מס' 1 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 12 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 12, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 1 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 12.

3.13 **בהתייחס לתובע מס' 13** – עיון בפוליסת הביטוח של התובע מס' 13 מיום 1.9.2007 אשר הינה בתוקף עד ליום 31.8.2008, מעלה כי פוליסת הביטוח של התובע 13 כוללת תשלום פרמיה בגין מרכיב של "שירות רדיו דיסק חלופי "חוזר אי-כן בעימיו".

בדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 13 מותקנת מערכת שמע אינטגרלית הנתבעת מס' 7 הטעתה את התובע מס' 13. הנתבעת מס' 7 לא הסבירה לתובע מס' 13 אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגביבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי. הנתבעת מס' 7 הייתה אמורה לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם **ולתפחית לחלוטין /או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתית** את מחיר תשלום הרייזר נשוא הפוליסה ואולם, זה פקטור הנתבעת מס' 7 לא עשתה דבר בהקשר זה. התובע מס' 13 אף יטען כי הואיל ומערכת השמע האינטגרלית מהווה חלק בלתי נפרד מהרכב הספציפי, הרי שזו מכוסה במסגרת הביטוח המקיף לרכב ובכך יש משום גביית כפל פרמיה. נוכח הדגם הספציפי של הרכב המבוטח על ידי התובע מס' 13, מותקנת מערכת שמע אינטגרלית, פעלה הנתבעת מס' 7 שלא כדין עת גבתה את הפרמיה האמורה בגין רכבו של התובע מס' 13.

עילות תביעת התובעים כנגד הנתבעות

4.1 **ביטול ההוראה הספציפית בפוליסת הביטוח הנוגעת לכיסוי ביטוחי למכשיר רדיו/טיויפ/דיסק/מערכת שמע לרכב מרכב המבטח בו מורכבת מערכת שמע אינטגרלית והשבה בהתאם של הסכומים אותם שילם המבוטח בגין כך.**

4.1.1 סעיף 16 לחוק הביטוח, קובע בטלות החוזה ביטוח במקרה בו חלף הסיכון הביטוחי המוסדר בו. בו קובע סעיף זה כי מקום בו נעשה המקרה הביטוחי בלתי אפשרי, **הרי שאז יתבטל החוזה מאליו**, וכי המבוטח יהא זכאי לקבל לידיו את הפרמיה ששילם, כדלקמן:

"סיכון שנתבטל

16. (א) חוזה ביטוח לכיסוי של סיכון שבעת כריתת החוזה כבר חלף או למקרה ביטוח שבאותה עת כבר קרה - בטל

(ב) נעשה מקרה הביטוח בלתי אפשרי אחר כריתת החוזה שנתבטל החוזה מאליו והמבוטח זכאי לחזור דמי הביטוח ששילם בעד התקופה שלאחר הביטוח" (ההודעה אינה במקור - א.א.א.)

4.1.2 בענייננו, מקום בו הסיכון הביטוחי לא קיים הנה מלכתחילה אף בעת כריתת חוזה הביטוח מול חברי הקבוצה, ניתן ללמוד מקל וחומר [בן בנו של קל וחומר] שוכח אי קיום הסיכון אף בעת כריתת חוזה הביטוח מול חברי הקבוצה ונוכח העובדה כי מדובר בכפל פרמיה, נדרשות הנתבעות להשיב לידי אלה את הכספים שגבו ביתר.

דרישה זו אף עולה בקנה אחד עם רוח הוראת סעיף 58 לחוק הביטוח, אשר קובע: "עלה סכום הוצאות, בעת כריתת החוזה או לאחר מכן, באופן בלתי סביר על שווי של הנכס המבוטח, רשאי כל צד, בכל עת בתקופת הביטוח, לדרוש הפחתת סכום הביטוח עד לשווי הנכס בשעת הדרישה; נדרשה הפחתה זו, יפחת סכום הביטוח ובמקביל יפחתו גם דמי הביטוח מיום הדרישה".

4.1.3 באותו האופן, עולה זו אף בקנה אחד עם הוראת סעיף 21 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 ולהלן - "חוק החוזים" אשר קובע לעניין השבה לאחר ביטול כ"משובטל החוזה, חייב כל צד להשיב לצד השני מה שקיבל על פי החוזה, ואם ההשבה היתה בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שווי של מה שקיבל".

4.1.4 בהתאם לעניין "העיפרון הכחול" יש לבטל את ההודאה הספציפית בפוליסת הביטוח הנוגעת לכיסוי ביטוחי למשעיר רדיו/טייפ/דיסק/מערכת שמע לרכב ברכב המבטח בו מורכבת מערכת שמע אינטגרלית (או לשנותה בהתאם לריסק האמיתי) ולהשיב בהתאם את הכסומים אותם שילם המבוטח ביתר בגין כך.

4.2 הנתבעות הטעו את כל אחי מיחידו הקבוצה אם במחדל ואם במעשה, בקשר עם גביית כספים לשווא בגין רכיב של כיסוי ביטוחי לגיבת מערכת שמע אינטגרלית

4.2.1 הנתבעות צריכות היו לשאול את המבוטח בקשר להימצאות מערכת שמע אינטגרלית ברכב המבוטח. הנתבעות צריכות היו להסביר למבוטח אודות רמת הסיכון האמיתית הקיימת לגיבת מערכת השמע כאמור ובהתאם אודות הצורך בכיסוי ביטוחי במקרה ומותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית. הנתבעות היו אמורות לערוך את הפוליסה למבוטח בהתאם לאינפורמציה שסיפקו לו ולהפחית לחלוטין /או באופן יחסי לרמת הסיכון האמיתי את מחיר תשלום הפרמיה נשוא הפוליסה במידה ומותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית. ואולם, דה פקטו, הנתבעות לא עשו דבר.

הנתבעות מעולם לא טרחו לגלות פרט מהותי זה לחברי הקבוצה ואף לא גילו מאו יידעו את התובעים ואו את כלל מבוטחיהן כי ניתן וראוי לחסיד כיסוי ביטוחי זה נוכח סוג הרכב הספציפי ובאמצעות כך להפחית את תשלום הפרמיה המשולמת בניגוד על ידי התובעים/מבוטחייהן. בכך, עברו הנתבעות על איסור החטעה הנקוב בסעיף 55 לחוק הפיקוח ובסעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן.

4.2.2 סעיף 55(א) לחוק הפיקוח, שכותרתו "איסור תיאור מטעה", אוסר על תיאור מטעה בעסקת ביטוח, כמפורט בדלקמן:

55. (א) מבטח או סוכן ביטוח לא יתאר תיאור מטעה עסקת ביטוח המוצגת לפני לקוח פלוגי ולא יחלוף תיאור מטעה בפרסום לציבור

4.2.3 סעיף 55(ב) לחוק הפיקוח, ממשיך וקובע, בדלקמן:

55 (ב) לענין זה, "תיאור מטעה" - תיאור הניתן בעל פה, בכתב או בדפוס, שיש בו כדי להטעות בענין מהותי בעסקה, בלי לגרום מבלילות האמור ידאו עניינים אלה כמהותיים בעסקה.

(2) מהותה של עסקת הביטוח, היקף הכיסוי הביטוחי, חסיגים לו וחתנאים המוקדמים לקומו;

(4) דמי הביטוח ותשלומים אחרים שעל המבוטח לשלם, לרבות דמי הביטוח המקסימאליים המתורים על פי דין ושעור הריבית על האשראי שניתן לתשלום, לפי חישוב שנתי; " (ההדגשה אינה במקור - א.א.)

4.2.4 בעניין דנא, הנתבעת הטעו ומטעות את מבוטחיהן. הן מסתירות מהם מידע בנוגע להיקף הכיסוי הביטוחי מהאופן שבו הוצגה חבילת הביטוח ע"י הנתבעות למבוטחיהן, עלה שקיים כיסוי ביטוחי בעל ערך נוסף לאובדן מערכת השמע האינטגרלית ברכב- בגין גניבתה. אי הגילוי בפוליסת הביטוח במובן זה שכיסוי ביטוחי זה אינו רלוונטי לסוגי רכבים אשר בהם מותקנת מערכת שמע אינטגרלית - עונת על החגורה של תיאור מטעה, בהיקף הכיסוי הביטוחי.

4.2.5 הנתבעות גרמו באי הגילוי לכך שהתובעים לא ידעו על כך שלפרמיה ששילמו אין כל משמעות ממשית וממילא לא ידעו כי הם רשאים לדרוש או לפרר או לתבוע את זכויותיהם מאת הנתבעות. יתרה מזו, התובעים לא ידעו אודות תשלום הפרמיה בכפל בה הינם נדרשים לשאת. הטעיה הנתבעות מתבטאת אף בכך כי לא ידעו את מי מהתובעים כי סכום הביטוח אשר נגבה מהם הינו שנות לוח הנגבה מאת מי שאין מותקנת ברכבו מערכת שמע אינטגרלית.

4.2.6 בנוסף, יטענו התובעים כי הנתבעות חינו בגדר "עוסק", כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן ומשכך, חלות בענייננו גם הוראות סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן שעניינו "איסור הטעיה", כמפורט כדלקמן:

"איסור הטעיה

2. (א) לא יעשה עוסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה - העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה ולחלן - הטעיה; בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה.
(1) הטיב, המחזות, הכמות והסוג של נכס או שירות;

(4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם;

(17) תנאי אחריות לנכס או לשירות;

(ב) לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכן מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות".

בעניין דנא, הנתבעות הטעו את התובעים ואת כל אחד ואחד מחברי הקבוצה המיוצגת לגבי עניין מהותי בעסקה, והפרו בין במעשה ובין במחדל את החובות הקבועות בסעיפים 2(א)-(ב) לחוק הגנת הצרכן ובמיוחד את הוראות סעיפי משנה 1, 4 ו-17 לחוק הגנת הצרכן.

4.2.7 יש להוסיף ולומר, כי בענייננו חלה חובה מוגברת על הנתבעות נוכח החטעיה שהטעו כאמור את התובעים ואת הקבוצה המיוצגת המוצעת. בית המשפט העליון, מפי כב' השופטת שטרסברג-כהן, עמד על חובה מוגברת זו ברע"א 2837/98 שלום ארז נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת, פ"ד נד(1) 600, בע"מ 607, כמפורט כדלקמן.

"הטעיה היא הצהרה כוזבת. הטעיה נוצרת כאשר קיים פעור סביר בין הדברים האמורים (או המוסתרים) לבין המציאות. הטעיה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעיה במעשה על דרך של מצג שווא הפולל פרטים שאינם תואמים את המציאות השנייה, הטעיה במחדל, קרי: אי-גילוי פרטים מקום שיש חובה לגלותם. (ראו: ג' שלו דיני חוזים (9) בעמ' 225; ד"ר פרידמן, נ' כהן חוזים (פרד"ב) בעמ' 787)". ודוק: אין דין עילת הטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור החטעיה על פי חוק הגנת הצרכן. בעוד שבדיני החוזים על מנת שתתגבש עילת הטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן

טעה ובשל טעות זו התקשר בחוזתו ראו: סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, הרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל "דבר העלול להטעות צרכן" גם אם חלה לא הוטעה בפועל" (ההדגשה אינה במקור- א.א.).

4.2.8

כך גם נקבע במסגרת דברי ההסבר להצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 19- הטעיה לאחר התקשרות בעסקה) (הצעת חוק - הכנסת 93, י"ט בתמוז-תשס"ה, 26.7.2005, שם עמד המחוקק על הצורך שבהטלת חבות על העוסק בגין הטעיה במהלך תקופת ההתקשרות [כשבעניין דין זו חלה אף בעת ההתקשרות עצמה]).

המחוקק אף עמד במיוחד על "המלצת" כבוד השופטת פלפל בס"ד רותם תומר לאפשר הגשת תביעות ייצוגיות כנגד עוסקים המפרים התחייבותם בחוזים ארוכי טווח. אכן אין מקרה מתאים ממקרה דגן בפדי להדגיש עניין חשוב זה, הכל כמפורט כדלקמן:

"הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 19) (הטעיה לאחר התקשרות בעסקה), התשס"ה-2005, המתפרסמת בזה, באה להרחיב את איסור הטעיה הקבוע בחוק, כך שיחול גם על הטעיה מצד עוסק שנמסרה לאחר גיוע ההתקשרות בעסקה ואף בנסיבות הקשורות בסיום העסקה, התיקון האמור נועד להגן על צרכנים המתקשרים בחוזים ארוכי טווח, במיוחד בחוזים למוני שירותים בטכנולוגיות משתנות שעשויים להתעדכן מדי פעם ולמשל בשירותי הטלפון הנייד, שידורי הכבלים והאינטרנט, לאפשר להם לתבוע מכוח החוק בשל הטעיה, וכן להגיש תובענה ייצוגית מכוח החוק בשל הטעיה במהלך תקופת ההתקשרות, כפי שהמליץ בית המשפט המחוזי: "אני מנצלת חוזמנות זו ופונה למחוקק שיחכן את החוק לעניין תובענות ייצוגיות, ואפשר במסגרת הגנת הצרכן לעשות שימוש במכשיר חשוב זה לעניין חוזי שירות ארוכי טווח" (השופטת פלפל בח"א 2474/02 (ת"א) רותם תומר מת"כ מערכות תקשורת בכבלים בע"מ, דינים מחוזי, לד (4) 447). (ההדגשה אינה במקור- א.א.).

4.2.9

בעניין תכליתו של איסור הטעיות הצרכן על ידי עוסק, ובפרט - בכל הקשור לאחריות המוגברת שחלה על חברות הביטוח שלא לחטות את מבטחיהן, עמד בית המשפט המחוזי בתל אביב בת"א 2668/99 ברוכסקי דינאלה נ' מנורה בע"מ- חברה לביטוח, (דינים מחוזי לג (4) 114) (להלן- "פרשת מנורה") מפי כבוד השופטת דרורה פלפל, כדלקמן:

"איסור הטעיה הוא חד וברור- כל תכליתו להבטיח את זכות המבוטח וחירותו לבחור את המוצר הביטוחי המתאים לו באמת, חירות לבחור משמע בחירה על בסיס מידע מלא ומבוסס. לאור מסגרת נורמטיבית זאת חלה על חברות הביטוח חובת זהירות מוגברת מפני הטעיות חלקות, מכאן צומחת חובת גילוי מוגברת של חברות הביטוח. חובה הביטוח מהווה דוגמה מובהקת לחזים המחייבים דריג גבוהה מן הרגיל של אמון, של גילוי ושל תום לב- הוזה אומר: "מידג הנאמנות" מהצדדים" (ההדגשה אינה במקור- א.א.).

מאפיינים אלה מצדיקים חיוב חברות הביטוח כמעניקות שירות המבוסס על אמון, גילוי ותום-לב בעמידה בסטנדרטים גבוהים ומוגברים, וחלים גם בענייננו.

וראו גם: ת"א 1980/04, בש"א 15365/04 פרמינגר נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (לא מורסם).

4.2.10

בענייננו הפרו הנתבעות את חובת האחריות המוגברת החלה עליהן מפני הטעיה של מבטחיהן, חברי הקבוצה המיוצגת המסכת העובדתית שפורטה בהרחבה במסגרת סעיף 3 לבקשה זו מצביעה בבירור, כי מעשיהן/מחדליהן של הנתבעות בקשר עם גביית כספים ממבטחיהן שלא כדיון בגין רכיב של מערכת שמע אינטגרלית, כאשר בפועל הן כלל אינן נדרשות לממשן וכאשר אלו כלל לא טרונו ליידע ו/או לגלות למבטחיהן כי ניתן להסיר רכיב זה מפוליסת הביטוח ובכך

להפחית את התשלום בגין הרכיב הנ"ל, מטעים באופן מהותי את התובעים וכל אחד ואחד מיחידו הקבוצה המיוצגת.

4.2.11

למותר לציין, כי הפרת סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן, כמפורט לעיל, מהוות, בין היתר, עוולה לפי פקודת הניזקין בהתאם לסעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן, המורה כדלקמן:

31. (א) דין מעשה או מחל בניגוד לפרקים ב', ג' או ד' כדון עוולה לפי פקודת הניזקין [נוסח חדש]."

4.2.12

התובעים יטענו כי הנתבעות הטעו אותם להתקשר עמם בסעיפים הספציפיים העוסקים בביטוח מערכות השמע האינטגרליות הכלולות בחסמ"י הביטוח שכרתו עימם וכי בהתאם להוראות סעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תש"ל-1973, ומאחר והתובעים התקשרו עם הנתבעות בסעיפים הספציפיים הנ"ל לחוץ הביטוח עקב טעות שהיא תוצאת הטעות שהטעו אותם הנתבעות, רשאים התובעים לבטל [בטלות חלקית] של סעיפים אלה שנערכו עמם תוך הטעויות ולבקש להשיב לידם את הפרמיות ששילמו ביתר בונים.

4.3

הנתבעות הפרו את חובת הגילוי כלפי התובעים וכלפי כל אחד מיחידו הקבוצה, הקבוצה בסעיף 4 לחוק הגנת הצרכן

4.3.1

סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן, שעניינו חובת גילוי לצרכן, קובע כדלקמן:

"חובת גילוי לצרכן [תיקון התשמי"ח (מס' 2)]

4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן -

(1) כל פגם או אילנות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו,

המסחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תכונה בנכס המהיבבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מחותמי לוגו נכס שקבע הש. באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;

אולם תהא זו הגנה לעוסק אם הוכיח כי הנכס, האיכות או התכונה או הפרט המהותי בנכס היו ידועים לצרכן

(ב) הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על שירות (ההדגשה אינה במקור - א.א.).

4.3.2

התובעים יטענו כי גביית דמי פרמיה בגין רכיב של מערכת שמע אינטגרלית לרכב, כאשר הנתבעות בפועל כלל אינן נדרשות לפורעו, מהווה פגם ו/או תכונה בנכס ו/או בשירות המופחת באופן משמעותי מערכו, באופן המקיים למשיבות חובת גילוי כלפי התובעים וכלפי כל אחד מחברי הקבוצה. יתרה מזו, העובדה לפיה ניתן להסיר כלסווי ביטוחי זה ובאמצעות כך להפחית את תשלום הפרמיה בגינה מקימה אף היא למשיבות חובת גילוי כלפי התובעים וכלפי כל אחד מחברי הקבוצה.

4.3.3

התובעים יסיפו ויטענו כי זכותו של מתקשר פוטנציאלי לבחור את התנאים הטובים ביותר להתקשרותו עם חברת ביטוח, העלמת ו/או אי הצגת נתונים אלה בפניו מכל סיבה שהיא ולבטח בגין רצונו של המבטח "להתעשר" על חשבוננו שלא כדון, גורמת לכך שאין בפני המבוטח הפוטנציאלי נתון רלבנטי לשכלול העסקה. זכותו של המבוטח לבדוק על סמך מצגים המוצגים לו האם החברה הזנה אכן הטובה ביותר מבחינתו לביטוח רכבו האישי.

לעניין חובת הגילוי שחלח על מבטח כלפי מבוטח כבר נפסק, בין היתר, בע"א 1064/03 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' עז' המנוחה רחל שחה פיאמנטה ז"ל, תק-על 1806, 12006(1), כמפורט כדלקמן.

"למעלה מן הדרוש אציין, כי היבט אחר של סוגיית תום הלב במקרה דין נוגע לחובת הגילוי של המבטח. המבטח מחויב בגילוי מלא של פרטי הביטוח על מנת לאפשר למבוטח לקבל החלטה מושכלת האם להיקשר בחוזה הביטוח ולמנוע מעב בו ציפיותיו מחוזה הביטוח או להן דבר עם מה שמעמיק החוזה בפועל ושורץ ושלינגר - פרשנות חוזה הביטוח, בעמ' 373 - 375. חובת הגילוי של המבטח הוכרה זה

מכבר ככוללת גם את החובה לודא כי המבוטח מודע לתנאי חוזה הביטוח, לרבות להחרגות לכיסוי הביטוחי, שאחרת לא יוכל המפבט להסתמך על החרגות אלה (ע"א 4819/92 הנ"ל; שורץ ושליוגר – חובות גילוי ופרשנות, בעמ' 353; שי נתנהו "חובת תום הלב של המבטח ומבחן הצניח" הפרקליט מה (2000) 14, 27, אליאס, בעמ' 111-113), חובה זו משתלבת באופיו הצרכני של החוק והיא באה להתמודד עם המורכבות של עסקת הביטוח ועם נקודות התורפה שלה עבור המבוטח, הנובעות ממאפייניה, שפורטו לעיל. מבטח התובעים לסייג את חברתו צריך ליגשות כן מפורשות ולהביא את הסייגים לכיסוי הביטוחי לידועת המבוטח, שאם לאו לא יוכל לטעון לחלות סייג לכיסוי הביטוחי.

העגון הנרמטיבי לחובת תום הלב של המבטח יכול להימצא בשני מקורות חלופיים: המקור האחד הוא במשפט הפרטי, מעצם תורתו של המבטח צד לחוזה המקור השני האפשרי הינו המשפט הציובורי. מקור אחרון זה מתבסס על העמדה לפיה יש מקום להחיל נורמות מהמשפט הציובורי על מבטחים מבחינת אופיו הליברלי של חוזה הביטוח והעובדה כי לענפי ביטוח מסוימים יש אופי ציבורי מובהק (אליאס – החלת חובות מן המשפט הציובורי, בעמ' 315) (ההדגשה אינה במקור – A.N.A.) (ההדגשה אינה במקור – א.א.)

4.3.4 על חשיבות חובת הגילוי ומתן מידע מפורט ואמין מצד המבטח כלפי המבוטח, על מנת שזה האחרון יוכל להגיע לידי החלטת מבוססת, עמד בית המשפט הנכבד במסגרת החלטתו במקרה שנדון בת.א. 2778/99, בש"א 60298/99 שורץ נ' מאן חברה לביטוח בע"מ, מיום 17.5.2001, כמפורט כדלקמן:

"עיון העובדה, שדמי הביטוח עלולים להשתנות בהתאם למאפיינים הספציפיים של הרכב, היה מאפשר למבוטח לקבל תמונה מדויקת ואמיתית על הביטוח אותו רכש מידע זה חשוב למבוטח, בשלב ההצעה, כדי לאפשר לו להגיע להחלטה המבוססת על הכיסוי האמיתי אותו הוא עומד לרכוש במקרה של אובדן מלא, תמורת הפרמיה אותה הוא משלם. אין מחלוקת על כך שהנתבעת רשאית לקבוע לעצמה את דרך חישוב הפרמיה במסגרת הדין אולם, עליה לייצג את הלקוח כאשר קיימת אי-סימטריה בין הפרמיה לדמי הביטוח, או סימטריה זו עלולה להטעות את המבוטח בשלב בחינת המבטחת ותנאי הביטוח, והינה חשובה לצורך החלטה בדבר קשירת חוזה הביטוח דווקא עם מבקשת זו או אחרת.

"הנתבעת אינה אחראית להחלטות של מבטחיה, אולם, עליה לספק להם את מלוא הנתונים הנכונים והרלוונטיים המצויים ברשותה, כדי לאפשר להם להגיע להחלטה המבוססת על נתונים אמיתיים. בסופו של דבר, רוכש המבוטח את הזכות לקבל סכום כסף בקרות מקרה ביטוח. גובה הסכום הנכסף הוא מוקד העסקה מבחינת המבוטח וגם אם ניתן כי הסרמיה לתשלום מהווה גודם מבריע מהחלטת המבוטח, שכן זהו הפן השני של המטבט. שלילת מידע מפורט ואמיתי באשר לגובה דמי הביטוח אותם יקבל המבוטח בקרות מקרה הביטוח, מהווה לכאורה תיאור מטוען של עסקת ביטוח, בהתאם לקבוע בסעיף 55 (ב) (2) לחוק הפיקוח על עסקי הביטוח" (ההדגשה אינה במקור – א.א.)

4.3.5 התובעים יוסיפו ויטענו כי על הנתבעות חלה אחריות מוגברת כלפי מבוטחיהן גם מבחינת חובת הגילוי, על חובת הגילוי המוגברת עמד כב' הנשיא שמגר בע"א 4819/92 אליהו. חברה לביטוח בע"מ וברמי עוזי נ' ישר מנשה, פ"ד מט(2), 749, 765-766, כמפורט כדלקמן:

"אין לראות ביחסים שנוצרים בין החברה המבטחת ללקוח יחסים חוזיים רגילים הנוצרים על פי דגני המכר. קיים הבדל בסיסי בין שני המצבים. באחרון אנו מייחסים לרצון הצדדים גבולות רחבים ביותר, ובהתחלקות אחר אומד דעתם בזמן מפגש הרצונות, אנו דואים אותם

כשוויים. .... לא כד הדבר שעה שמדובר בחוזה שנכרת בין חברת הביטוח ללקוח. ההסבריו של טרופי אי ידיו למגמותיו של חוק חוזה הביטוח, הוא יוצא מנקודת מוצא הרואה את יחסי מבטח-מבוטח כיחסים שבין צד חזק לצד חלש. כאן עומד מצד אחד מבטח שהוא חברה מסחרית גדולה בעלת יציבות פיננסית, הנזקקת ליעוץ משפטי מקצועי והמסוגלת לעמוד בהתחייבות ממושכת עם לקוחותיה והיא נתנית משיתוף פעולה הדוק עם חברות ביטוח אחרות, וכן הצד השני עומד מבטח בודד שברוב המקרים אינו נהנה אף מאחד היתרונות האלו (אי ידיו, למגמותיו של חוק חוזה הביטוח, 118).

יחסי הכוחות הכלתי שווים מצטרפים למאפיינים נוספים של חוזה הביטוח. זהו הסכם הנושא פני עתיד וחצופה את האירוע הביטוחי, גבוש זכותו של המבוטח מותנית בקרות אותו אירוע, המבוטח נזגס כבעל המידע הרב ביותר כאשר לרשע העובדתי והנסיבות מושא הביטוח מצד שני, המבטח הוא בעל כוח רב כלפי המבוטח, כי עם קרות האירוע הביטוחי נתון המבוטח לעיתים קרובות להסדו המבטח, אשר לו שלם פרמיות טבין ותקילין המבטח יכול עתה לגרום להתמוטטותו הכלכלית של המבוטח אם לא יקיים או ישהה התחייבותו ולא ישפחו כדי לסייע בהחזרת המצב במידת האפשר, לקדמותו אף מטעם נוסף זה נחוג לראות בחוזה הביטוח חוזה המחייב *uberrimae fidei* חוזה אומר, לא רק שנדרש מן הצדדים שיפעלו ביליו לב יתור מסוגי חוזים אחרים, אלא גם מקפידים איתם בכל הנוגע לדיוק וליושנות מניסוח הדברים וכמופן גם כביכולם" (החדגשה אינה במקור - א.א.).

4.3.6 על החובה המוגברת של חברות הביטוח כלפי עמיתיה עמד בית המשפט בע"ע 001341/01 רפפורט נ' מבטחים ואח' (טרם פורסם) בית המשפט עמד בעניין זה על חובת כל מבטח לגלות פרטים מהותיים לעמיתיה וזאת בדומה לחובת בנק לגילוי מוגבר מעבר לכך קבע בית המשפט בעניין זה כי חובת הגילוי המוגבר כוללת חובת גילוי יזום (ראו: ירון אליאס בספרו "דיני ביטוח", הוצאת בורסי, תל אביב, 2002, כרך א ע' 111 ואילך).

4.3.7 אף חוק הביטוח מלמד בדרך של היקש על הכוונה כי היחסים יהיו תלויים בחובת גילוי מוגברת. חובה זו אינה נובעת מחוק ספציפי. היא נובעת מחובת תום הלב ביחסים מיוחדים אלו.

4.3.8 כבי הנשיא שמגר (כתוארו אז) עמד על יחסים מיוחדים אלו בין מבטח למבוטח בע"ע 4819/92 אליהו חברה לביטוח בע"מ וברמי עוזי נגד ישד מנשה וערעור שכנגד, פ"ד מט (2) 749, בע' 765-766, כדלקמן.

"אין לראות ביחסים שנוצרים בין החברה המבטחת ללקוח יחסים חוזיים הגולים הנוצרים על פי דיני המכר. קיים הבדל בסיסי בין שני המצבים. באחרון אנו מייחסים לרצון הצדדים גבולות רחבים ביותר, ובתחקיות אחר אומד דעתם בזמן מפגש חוצות, אנו רואים אותם כשוויים. .... לא כד הדבר שעה שמדובר בחוזה שנכרת בין חברת הביטוח ללקוח."

4.4 התבעות בפעולותיהן ו/או מחזלתן המתוארים לעיל עשו דבר שיש בו ניצול חולשתם (הצרפנית) ו/או בורותם ו/או חוסר נסיונם של מבוטחי-חן חברי הסכמה, תוך הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליהם, ובכך עברו הנתבעות על איסור ניצול מבטח/צדפן הנסוב בסעיף 58 לחוק הפיקוח ובסעיף 3(ג) לחוק הגנת הצדפן

4.4.1 סעיף 58 לחוק הפיקוח, שכותרתו "איסור פגיעה בנסיבות מיוחדות", אוסר, בין היתר, על ניצול חולשתו של המבוטח ושל בורותו, או חוסר ניסיונו, כמפורט כדלקמן:

"לא יעשה מבטח או סוכן ביטוח - במעשה או במחדל, בכתב, בעל פה או בכל דרך אחרת - דבר שיש בו משום ניצול מצוקתו של מבוטח, חולשתו השכלית או הגופנית, בורותו, אי ידיעתו את השפעת או חוסר ניסיונו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה

של ביטוח בתנאים בלתי סבירים או כדי לקבל תמורה העולה על התמורה המקובלת"

4.4.2 סעיף 3(ב) לחוק הגנת הצרכן שכותרתו "איסור ניצול מצוקת צרכן", קובע אף הוא בדומה מאד לעניין זה, כדלקמן:

"לא יעשה עסק דבר - במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בודותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת"

4.4.3 למותר לציין, כי הפרת סעיף 3(ב) לחוק הגנת הצרכן כמפורט לעיל, מהווה, בין היתר, עוולה לפי פקודת הניזקין בהתאם לסעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן. המורה כדלקמן: "דין מעשה או מחדל בניגוד לסדקים ב', ג' או ד' כדין עוולה לפי פקודת הניזקין [נוסח חדש]".

4.4.4 המסכת העובדתית שמורטה בהרחבה במסגרת סעיף 3 לבקשה זו מצביעה בבירור, כי מעשיהן/מחדליהן של התובעות עולים כדי קבלת תמורה העולה על המקובלת והראויה תוך כדי ניצול חולשתם (הצרכנית) ו/או בודותם ו/או חוסר ניסיונם של התובעים ושל כל אחד מחברי הקבוצה, בעת שאלו נזקקו לכיסוי ביטוחי.

4.5 הנתבעות עוולו ברשלנות, כמובנה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הניזקין [נוסח חדש]

מעשיהן ו/או מחדליהן של הנתבעות, כפי שתואר בהרחבה לעיל, מקימים עילת תביעה כגזון בגין עוולת רשלנות, כמובנה בסעיף 35 לפקודת הניזקין, כדלקמן:

4.5.1 קיים קשר ישיר בין מעשיהן ו/או מחדליהן של הנתבעות לבין הנזק שנגרם לתובעים ולכל אחד מהנמנים בחברי הקבוצה, העונה גם על מבחן הצפינות הסבירה.

4.5.2 בפעולותיהן ו/או מחדליהן המתוארים לעיל, הפרו הנתבעות את חובות הזהירות שחבות בהן כלפי התובעים וכלפי כל אחד מחברי הקבוצה, הפרה גסה וברטה.

4.5.3 מלבד נזקים ממוניים, לתובעים ולכל אחד מהנמנים בחברי הקבוצה נגרמו בנוסף נזקים לא ממוניים בדמות חוסר נוחות, עגמת נפש ופגיעה באוטונומיות הרצון עת אולצו לעלם כספיהם אלו לשווא.

בהקשר זה יצוין, כי הפסיקה הרחיבה את גודלי המושג "נזק" ותכללה בו את כל סוגי הנזק, בין פיסי ובין שאינו פיסי, בין ממוני ובין שאינו ממוני [ראו ע"א 1081/00 אבנעל חברה להפצה בע"מ נ' מזינת ישראל, פ"ד (5) 193].

4.5.4 אין כל ספק שקיימות חובות זהירות מושגית וחובות זהירות קונקרטיים המוטלות על הנתבעות כמבטחות ו/או כמוכרות נכס ו/או שירות כלפי התובעים (המבוטחים) וכלפי כל אחד מחברי הקבוצה.

4.5.5 קרות הנזק הכספי לתובעים ולכל אחד מחברי הקבוצה הינו, לכל הפחות, בגדר "התרחשות צפויה" (אם לא למעלה מכך) בגין פעולותיהן ו/או מחדליהן של הנתבעות. בנוסף, קיימת זיקה מהותית וישירה בין דרך התנהלותן של הנתבעות לבין הנזק שנגרם לתובעים ולכל אחד ואחד מיחוזי הקבוצה. מעשיהן/מחדליהן של הנתבעות הינם בגדר הסיבה - ולכל הפחות אחת מחסיבות - לקרות הנזק, שבא באורח טבעי ובמהלכם הרגיל של הדברים.

4.6 הנתבעות הפרו את הוראת סעיף 11 לחוק המכר, התשכ"ח - 1968

4.6.1 הוראת סעיף 11 לחוק המכר קובעת לעניין אי התאמה, כדלקמן:

- " המוכר לא קיים את חובותיו, אם מסר -
- (1) רק חלק מהמכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;
- (2) נכס שונה או נכס מסוג אחר או תיאור שונה מן המוסכם;
- (3) נכס שאינו מן האבות או התכונות הדרושות לשימוש תדיר או המשחרי, או למטרה מיוחדת חמשת מנות מן ההסכם,

- (4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים ליוגס או לדוגמה שחוצנו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות לחתאמה;
- (5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שחוטבם בין הצדדים" (ההדגשה אינה במקור - א.א.).

4.6.2 סי' 4 לחוק המכר קובע כי אף זכות הונה נכס בשינויים המהויבים בעניינו לתובעים נמכרה הי"זכות" לקבל כיסוי ביטוחי בכפוף לתשלום פרמיה מראש בסך של כ- 50 ₪; בעניינינו אי התאמה מתבטאת בכך שהנתבעות גבו כספים שלא כדין בגין הכיב של מערכת שמע אינטגרלית כאשר בפועל גניבה של מערכת שמע אינטגרלית מעין זו הינה כה חריגה ונדירה עד כי יש לראותה ככזו שסיכויי גניבתה שאפים לאפס אי התאמה זו מהווה פגיעה בזכות שהוקנתה לתובעים וליתר חברי הקבוצה.

4.6.3 יודגש, בעניינינו לא מתקיים הסייג הקבוע בהוראת סעיף 12 לחוק המכר, שכן התובעים ואו יתר חברי הקבוצה המיוצגת לא ידעו ולא יכולים היו לדעת על אי התאמת הממכרהזופות בעת גמירת החוזה אי התאמה, נתגלתה לתובעים למעשה רק בדיעבד, ולאחרונה, לאחר שהופנתה תשומת לבם לכך.

4.6.4 סעיף 28 לחוק המכר, קובע כי התרופה העומדת לקונה בגין הפרה של מוכר חיוב כאמור בסעיף 11 לחוק, אשר לא תיקן את הדבר תוך זמן סביר לאחר שהקונה נתן לו הודעה על כך, ואין הקונה רוצה לתבוע את ביוצע החובה או לחזור בו ממנו, יהיה זכאי הקונה לנכות מן המחיר את הסכום שבו פחת שונו הממוצר עקב אי התאמה לעומת שווינו לפי החזת.

משכך, זכאים התובעים ויתר חברי הקבוצה המיוצגת בעניינינו, לקבל את החזר הפרמיה ששולמה על ידם לפל אחת ואחת מן הנתבעות בשבע השנים האחרונות במסגרת פוליסת ביטוח מקיף לרכב. זאת משום שהפרמיה האמורה שולמה עבור כיסוי ביטוחי למערכת שמע אינטגרלית מקודית המותקנת בדגם הרכב הספצימי אשר הינה בלתי ניתנת לגניבה ואו שגניבה של מערכת שמע מעין זו הינה כה חריגה ונדירה עד כי יש לראותה ככזו שסיכויי גניבתה "שואפים לאפס".

4.6.5 לא זאת אף זאת, יצוין כי בהתאם להוראות חוק המכר הגישה הנתונה ביום בשיטת המסחר הינה בבחינת "עוזה המוכר" ולא בבחינת "יזוהר הקונה" משכך, מוטלת האחריות לבדיקת התאמתו של המוצר על המוכר, בהתאם להתחייבויותיו יפים לעניין זה, דבריו של בית המשפט המתווז, כב' השופטת ד"ר דרורה פלפל, בפרשת מנורה, כמפורט בדלקמן:

"בעבר לא היה מוכר מחויב לגלות לקונה ליקויים או מגדעות במוצר או בשירות המוצע, על אף שאסור היה לו להונות את הקונה, בבחינת *caveat venditor* - יזוהר הקונה -"

אולם הדבר השתנה כיום ניתן לאמר שהכלל הוא בבחינת *caveat emptor* יזוהר המוכר. בעניינינו חל עקרון הגילוי ותום הלב על מו חייב כל צד לחוזה הביטוח לגלות לצד האחר כל עובדה שיש בה כדי להשפיע על החלטתו, או לפחות על החלטת אדם סביר במצבו, אם להתקשר בחוזה אם לא ובאילו תנאים" (ההדגשה אינה במקור - א.א.)

4.6.6 אכן, לא יעלה על הדעת שהנתבעות יציגו למבוטחיהן תמונה אחת לפיה, ניתן כיסוי ביטוחי לרכיב של מערכת השמע, כאשר בפועל הן כלל אינן נדרשות לממשן (או למצער כי הסיכוי שאכן יממשו סיכון ביטוחי זה הינו קלוש לחלוטין), כפי שנהגות הנתבעות בעניינינו בקשר לעניין זה מקבלים דבריו של פרופ' סיני דויטש (שנכתבו טרם התקנת תקנות הונת הצרכן (אחריות ושירות לאחר מכירה), התשס"ו-2006) בספרו זיני הונת הצרכן; החוצאה לאור של לשכת עורכי הדין, בע' 102, משנה ונוקף, כמפורט בדלקמן:

"הקושי לגבי עסקאות ערכניות נובע משני התנאים האחרונים של "שוק מושלם" - היכולת להשוות בין מוצרים שונים וההנחה בדבר קיום מידע מלא לצרכים כשיאפשר להם בחירה מודעת בין מוצרים

מתחריים: החברה המודרנית כוללת מגוון עצום של מוצרים ושירותים לשימוש אישי וביתי. אין זה מעשי לצפות שהצרכן יהיה בעל ידע לתערוך את המוצרים ולבחור את טיבם וערכם לפני הרכישה. משום כך אין זה סביר להטיל על הצרכנים את האחריות לבחור את המוצרים לפני רכישתם ולחנך שנעשה כל שנדרש לקבלת החלטה רציונאלית לפני הרכישה. ניתן להגדיר את התנהגות הצרכנים בנסיבות אלו כאדישות רציונאלית. ... (החדגשה אינה במקור - א.א.)

4.7. הנתבעות עושות עושר ולא במשפט על חשבון התובעים וכל אחד מחברי הקבוצה המיוצגת

4.7.1 הנתבעות עשו ועושות עושר ולא במשפט על חשבון התובעים וכל אחד מחברי הקבוצה המיוצגת, כאשר הן גובות מיזיהם, שלא כדון, דמי פרמיה עבור כיסוי בגין מערכת שמע מקורית, אשר מלכתחילה הן אינן נדרשות לממשן.

4.7.2 על-פי הידוע לתובעים בעשותן כמתואר לעיל, "מרוויחות" הנתבעות את דמי הפרמיה הנגבים על ידן בגין רכיב מערכת השמע האינטגרלית שלא כדון. מאת התובעים ומאת כל אחד מיחיד הקבוצה המיוצגת המוצעת וזאת מבלי שאלו צריכות להעניק בסופו של יום את הכיסוי המובטח על ידן.

4.7.3 כך מתעשרות הנתבעות שלא כדון, בדרך זו הנתבעות מקבלות שלא על פי זכות שבדון נכס וטובת הנאה שבאו לה מאדם אחר ועל כן הן חייבות להשיב לאותו אדם אחר את "הזכייה", הכל לפי סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979.

4.8. הפרת חובה חקוקה

4.8.1 יסודות עולת היפר חובה חקוקה, אשר בהתקיימם קמה החבות בניזקין, הינם:

4.8.1.1 המזיק לא קיים את החובה המוטלת עליו: כפי שברור מן האמור לעיל, הנתבעות הפרו את החובות המוטלות עליהן באופן בוטה.

4.8.1.2 חובה המוטלת על המזיק מכה חיקוק, ובענייננו, חובת איסור ההטעיה; חובת הגילוי וחובת ההשבה.

4.8.1.3 ההפרה נרמה לניזוקים לנזק: לתובעים ולשארי חברי הקבוצה נגרם נזק. הנזק אשר נגרם הוא מסוגו או מטבעו של הנזק אשר אליו נתכוון החיקוק. הנזק שנגרם הוא מסוג הנזקים שהיו נמנעים לו הייתה הנתבעת נוהגת כדון, ושהחיקוקים הנזיל נועדו לשמור מפניהם.

4.8.1.4 החיקוק נועד לטובתו או להגנתו של הניזוק: החיקוקים לעיל נועדו לשמור על טובתם והגנת התובעים/המבוטחים/הלקוחות.

4.8.2 במעשיהן ו/או במחדליהן הפרו הנתבעות דין שורה ארוכה של חיקוקים, וזביניהם בין היתר: חוק הביטוח, חוק הפיקוח, חוק תגנת הצרכן, חוק עשיית עושר ולא במשפט וחוק החוזים.

4.9. במעשיהן/מחדליהן המתוארים הפרו הנתבעות את חובת תום הלב הקבועה בסעיפים 12 ו-39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973

4.9.1 סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973, קובע לעניין זה, כהאי לשונא:

"בקיום של חיוב הנובע מחוזה יש לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מחוזה".

4.9.2 המסכת העובדתית שפורטה בהרחבה במסגרת סעיף 3 לבקשה זו מצביעה בבירור, כי במעשיהן/במחדליהן של הנתבעות, לא קיימו הנתבעות את חובותיהן החוזיות בתום לב. כבר נפסק זה מכבר ולא אחת בעניין חובת תום-הלב כי זו מהווה הוראת יסוד במשפט הישראלי. כבוד השופטת ע' ארבל, עמדה על כך בהרחבה בע"א 467/04 יתח'1 מפעל הפיס (לא פורסם), בע"6, כדלקמן:

"הוראה זו [הוראת סעיף 12 לחוק - א.ע.] - יחד עם אמותה הבכירה בדבר קיום בתום לב של חיוב הנובע מחוזה (ראו סעיף 39 לחוק) והרחבת החובה בסעיף 61(ב) לחוק] - מהווה הוראת יסוד במשפט

הישראלי בכלל, ובמשפט הפרטי בפרט. היא משקמת זוקטרינה "מלכותית" וראו בג"ץ 1683/93 יבין פלסט בע"מ נ' בית הדין הארצי לעבודה בירושלים, כ"ד מו(702, 4) 708. היא מהווה את ה"נשמה" של מערכת המשפט (ע"א 391/80 לסרטון נ' שיכון עובדים בע"מ, פ"ד לח (2) 237, 249. היא מעיבה במני הפרט את החובה לנהוג ביושר ובהגינות (בג"ץ 59/80 שירותי תחבורה ציבוריים נא"ר-שבע נ' בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד לח (3) 828, 834. היא אונה מעמידה דרישת "חסידות" גבוהה. היא אינה דורשת כי הצדדים יהיו מלאכים זה לזה. היא באה למנוע מצב שבו אדם לאדם ואם הוא מבקשת להנהיג מסגרת נודמטיבית שבה אדם לאדם - אדם" (כפי הנשיא א' ברק בע"א 6370/00 הל בנין בע"מ נ' ע.ד. מ. רענה לבניה והשכרה, פ"ד נו(3) 289) (ההדגשה אינה במקור - א.א.).

4.9.3. אין ספק כי לו היו נוהגות הנתבעות בענייננו בתום-לב לא היו מביאות הן למצב בו ייפגעו התובעים וחברי הקבוצה הייצוגית באופן בו נפגעו אלה נוכח התנהלותן.

הסעדים המבוקשים

5.1. מעשיהן ו/או ומחדליהן של הנתבעות הסבו לתובעים נזקים. הנתבעות גבו לשווא מאת מבוטחיהן, פרמית כיסוי ביטוחי בגין מהלכי מערכת השמע האינטגרלית, בסך של כ- 50 מ"ל לכל שנה ביטוחית, ואלו מבקשים להשיב פרמיה זו לדיהם ולכלל חברי הקבוצה, לכל תפוחות, זכאים חברי הקבוצה לקבל לדיהם החזר יחסי מתפרמיה ששילמו - המושקלל את מרכיב הסיכון האפסי - באופן המבחיין בין חברי הקבוצה לבין מי שבדבבו מותקנת מערכת שמע שאינה אינטגרלית, ומשכן סיכויי גליבתה הינם גבוהים לאין ערוך.

5.2. התובעים זכאים לסעד האמור מכוח כל אחת ואחת מן העילות שפורטו בהרחבה לעיל, קל וחומר מכוח משקלן המצטבר.

5.3. סעיף 4 (ב) לחוק תובעות ייצוגיות קובע כי ילענין סעיף זה, כאשר אחד מיסודות העילה הוא נזק - (1) בבקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א) (1) - די בכך שהתובע יראה כי לכאורה נגרם לו נזק. יוצא, אפוא, כי במסגרת בקשה לאשר תביעה כייצוגית אין חובה לכמת הנזק ולהציגו במדויק. כך גם נפסק בת.א. 2033/00 בשי"א 12904/00 שגיב נ' בנק לאומי, תק- מח 2003 (4) 1249, כדלקמן:

"אין לו צורך לתובע ייצוגי, בשלב הדיון בבקשתו, להציג או לפרט את השיעור המדויק של הנזק ושיעורו, כפי שדורש, בדרך כלל, מתובע, המבסס תביעתו על עילת תביעה נזיקית או חוזית רגילה (שאינה ייצוגית). המחוקק היה ער לקשיים שיעמדו בפני התובע הייצוגי, בשלב הראשון של ההלוכים המשפטיים, היוגו בשלב הדיונים לאישור התביעה כייצוגית, ועל כן נמנע הוא במפורש ובמודגש מדרישת הפרוט של מרכיבי הנזק ושעורם, כפי שהוא דורש בדרך כלל, בתובעות כספיות רגילות...

התובע "הראה" קיומו של נזק אישי כתוצאה ממעשי החטעיה. אין מוטלת עליו החובה להראות או לחוכח, בשלב הדיון בבקשה לאישור התובעה כייצוגית, את שיעור הנזק והיקמו ואין עליו לכמתו, אלא "די בכך" שיראה כי נגרם לו נזק..."

המסכת העובדתית והמשפטית אשר הוצגה במסגרת בקשה זו מראה כי התובעים עומדים בדרישה זו על נקלה.

5.4. נוסף ונטעים, כי הנתבעות הן חברות ביטוח גדולות ויצבות בעלות חוסן כלכלי איתן, ותשלום סכום התביעה הייצוגית אין בו סכנה ליציבותן הכלכלית.

5.5. מהאמור לעיל עולה בבירור, כי הנזק הצפוי למשיבות בגין ניהולה של התביעה כתביעה ייצוגית, אם קיים בכלל, הוא פחות לאין שיעור מן התועלת הגלומה לתובעים, לכל אחד ואחד מחברי הקבוצה ולציבור בכלל.

5.6. לצורך חישוב נזקו האישי של כל אחד ואחד מהתובעים, ערכו אלו בדיקה מדגמית לכחינת סכומי הפרמיות שנגבו בגין הרכיב של מערכת השמע האינטגרלית. ממישוב ממוצע זה עולה, כי הנתבעות גבו לשווא מאת כל אחד ואחד ממבוטחיהן, סך של כ- 50 מ"ל.

זה המקום לציון, כי חלק מהנתבעות בתחום רב, אינן מפרטות על גבי הפוליסה, את סכום הפרמיה המדויק אותו משלם כל אחד ואחד ממבוטחיה בגין הרכיב של מערכת השמע האינטגרלית וחלקן אף "כוללות" סכום זה ביחד עם פרמיות הנגבות בגין כיסויים אחרים.

ואולם, התובעים יטענו כי על אף שעל גבי חלק מהפוליסות לא מוצג ערך תכסוי הביטוח בגין מערכת השמע האינטגרלית, הרי שרכיב זה תומחר על ידי מי מבין הנתבעות ועלותו נאכזה מאת המבוטחים/התובעים/יחיד הקבוצה באופן זהה לזה שנעשת על-ידי מי מבין הנתבעות ו/או חברות ביטוח דומות להן אשר תמחרו רכיב זה מפורשות במסגרת הפוליסות שהנפיקו למבוטחיהן.

5.7 אין בידי התובעים נתונים המאפשרים עריכת אמדן מבוסס של הנזק הכולל שנגרם לקבוצה המיוצגת. לאור העובדה כי מדובר במספר רב של תובעים ולאור הסך של כ- 50 שו"א אשר נגבה בגין כל מבוטח ומבוטח, הדעת נותנת כי מדובר בעשרות רבות של מיליוני שקלים חדשים. משכך, מבוקש בזאת מבית המשפט הנכבד להורות למשיבות להמציא לידי התובעים את כל המסמכים המפורטים ברישא לבקשה זו. עם קבלת המסמכים האמורים לידי התובעים יהיה בידי התובעים האפשרות האמיתית לחישוב סכום הנזק.

לחילופין וככל שקיים קושי לעמוד על נזקו האישי של כל מבקש ומבקש, מבוקש מבית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו על-פי סעיף 120(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, ולהורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה.

5.8 עוד מבוקש מבית המשפט הנכבד, כמבוקש ברישת הבקשה, לקבוע את שכר טרחתם של עורכי הדין המייצגים את התובעים בתובענה הייצוגית בשיעור שלא יפחת מ- 15% מהסכום שיפסק בתוספת מע"מ כדין, עבור טיפול בתובענה בערכאה הראשונה.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע, כי חלק מסוים שיקבע בית המשפט הנכבד מתוך הסכום ו/או שווי הסעד שיפסק, לאחר ניכוי הוצאות ושכר טרחת עורך דין, בשיעור שלא יפחת מ- 5% משווי הסעד הכולל שיפסק לטובת כלל חברי הקבוצה, ישולם ו/או ינתן לתובעים, אשר טרחו בהגשת התובענה ובהוכחתה.

6. סיכום, וסוף דבר

6.1 לאור כל האמור לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לתביעה ולהעניק לתובעים ולחברי הקבוצה המיוצגת את הסעדים המבוקשים, ולחייב את הנתבעות בהוצאותיהם של התובעים ובשכר טרחת עורך דין.

6.2 התביעה מצויה בתחום סמכותו העניינית של בית המשפט הנכבד לאור סכום התביעה, ובסמכותו המקומית, לאור מקום ביצוען של ההפרות המפורטות בכתב תביעה זה ולאור מקום מושבו של הנתבעות.

דוד איטח, עו"ד
אמית אביעד, עו"ד
אביעד, איטח ושוח, משרד עורכי דין
ב"כ התובעים

תל אביב, היום 20 לחודש פברואר, 2008.